

BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO

Recull de premsa local i comarcal

A Tortosa

Oda en lenguaje tortosi, dedicada, con un ex-vot de coral anisita,

als amics de l'Anna D. Joaquim Sànchez i D. Sevasti Sabater.

¡Quin goig quan te contemplo, oh ciutat de Tortosa,
per la vallada extesa, com un pommell de flors,
al sol sent mirant-te de l'Ebre en la famosa
current de l'aigua plena de peixos i remors!

Com Reina recolzada de Zafra en la muntanya,
domines mons i planes cubertes de verdor;
Mont-Caro't dóna altilvol, roquivola peanya,
i l'horta's riu, com illa, mostrant-te sa ufanor.

Per tò, la Província va fer-te en miniatura
tot lo que al món es més del més prouat tresor;
tens flors i fruits que t' brinda fecunda Agricultura,
i tens filles que semblen rosals d'eterna flor.

No tens per què envejar-les les hortes de València,
ni de la bella Múrcia les tens per què enyolar,
que i dóna la tessa horta tresors de l'opulència
i mar i l'Ebre't donen riqueses que envejar.

Déu va voler, com Pare, al curs de les èuries,
sementir la terra Història d'estels los més brillants,
de gestes i de glòries, com aus a voladurias,
i dar-te fills insignes, més als quells més gegants.

Ara't veus com Matrona, arrec per tots honrada;
si atras mires, contemplas passat lo més gloriós;
si avants els ulls tú claves, c'indulserà l'estelada
que t' promet un penviride del tot esplendorós.

Tots fills per totes platges les veus del més exteso,
obrint-los pas a força de lluita i aptitud,
donant-te nom i glòria, deixant a tots sorpresos,
com homes que al cor porten dinamica virtut.

¡Qué tu gran, qué neta d'hermosa, Tortosa, mare meua!
¡Qué gran vas ser un dia! ¡Qué gran serás demà!
¡Oh, qui pogués reverte'r en la dada teua,
si és que l'Infern no logre ton progrés aturá!

De fit a fit, contempla los sigles que t'esperen:
creu, era, lluita i amba, i aneixa'l nati al cel,
que sols són grans los pobles que a Déu per Senyor tenen
i que de Déu confien la llau, la força, el seny.

No cregues en armes de l'imperiats que enganyen;
seguis de l'honradeza los amples viatges,
que sols valen als pobles les grans virtuts que exalten,
no vici, que no porten res més que desenganyos.

No té del Treball oblidés qu'és font de les Riquesas;
cultiva l'Art, que creuera, manté l'Amor en alt;
fomenta de l'Indústria la tradició adreçada,
però... reserva a l'ànima tot son dret imperial.

L'imatge del seny i l'impetu es do de nostra raça.
A cap calent faríem altcar-se'l món en pes,
s'il pit armat tingueressent de la Fe per covaca,
si l'egoïsmo avaro com serp se pategés.

Obri a l'Amor les portes del cor, i obrir los braços;
fes de tots fills un'ânsia, fes de tots fills un cor,
no dices mai que l'odi destrossa aqueixos llacs;
no hi ha al món més potenta força que Germanor.

Felic, si d'esperança l'escaut en Déu t'poses!
¡Tortosa, si en Déu cires l'exit del teu estor!|
Dia vindrà que'veiges florida com les roses,
dia vindrà que sigue's l'admiració del món.

Felicitat més dolça de cert yo no tingueu,
que, en Déu gosant, yo veure't, Tortosa, florixent,
units tots fills, a una lluitant perquè's l'gressa
que'l teu pervidèr fossa tan clar com Sol ixent.

Del Cel, si pogués veure'r rumbosa, rica i plena,
¡quan felic yo seria, Tortosa del meu cor!
¡Ditxos si yo't veiguesse lliure ya de la pena
de tindre fills indignes que rompe'r fan en plor!

¡Felic, si t'contemplessa triomfant de les tempestes
i sortejant les ones de la maror del món,
reprodouint, glorioses, del teu passat les gestes,
i fent-te, al vol dels sigles, lo pasme de tothom!

¡Oh, temps de la Velluria, de lliri i mel rosada,
quan l'ideal de l'ànima reina en tots los cors;
¡Quina'n fos que tornessa aquella Edat passada!
¡Quina'n fos que'n brotessen semblants d'aquelles flors!

¡Anunc, Tortosa amada, supera les estrelles!
Fins Déu matix sublima lo vol del seu ideal,
i fes encara gestes que del passat més belle,
i més glòries conquista que'n vas conquistà abans.

No oblidies mai l'espunya de cor i deu d'estimarla;
no renegues ses glòries, que glorieu tens són;
prodiga-li tes forces, si vel cas d'judicar-la;
no fasses mal conlloquio del braç; de cap traidor.

De ton filler no oblidies l'amor leal, valixiu;
recull, quan mort, ses cendres; admets-lo al seu repos.
Vaix fer la terra Història en un estor titani;
no vull, en la huma, (1) premi més gran que'l teu amor.

ENEQUI BAYERRE I BERTOMEU

Tortosa, setembre de 1944.

Font: biblioteca.tortosa.cat